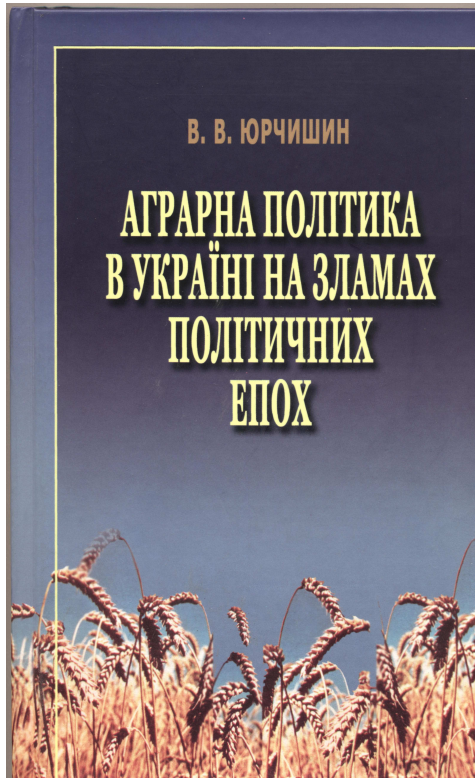

НЕЗГАСНОДЕРЗАЮЧИЙ НА НИВІ АГРОНАУКИ

Юрчишин В. В. Аграрна політика України на зламах політичних епох : історико-соціально-економічні нариси / В. В. Юрчишин. – К. : Наук. думка НАНУ, 2009. – 366 с.

Володимир Васильович Юрчишин є знаний широкій масі вчених-істориків, обширу науковців аграрної ниви як незгаснодерзаючий в осмисленні путівця українського села. Адже справді – є село, то є й Україна з її неординарними різнобарвистостями долі.

Академік В. В. Юрчишин – людина безкомпромісна в святостях підтримки села на роздоріжжі форм господарювання, бережності його багатства не лише рідкісного чорноземного статку, а й належної землевладності. Село бачиться його мешканцями та йому симпатизуючим із

землею, як власністю, що не може і не повинна продаватися ряснобажаючим, тим паче товароапетитникам зарубіжжя. Слово В. В. Юрчишина неодноразово звучало в розмаїтих і усних, і друком висловлених позиціях: не можна розмашисто торговище вчиняти із землею. Бо без землі не може бути й вільнодихаючої, квітучої України. І хто при будь-яких регаліях, із зірками чи без них, різноступеневими знаками тощо не повинен бути продажоземельником. Але чимало ж таких, хто по землі ходить і її штовхає на ринок.

Та стосовно наукового мислення, для нього характерним є поява цікавої праці академіка УААН В. В. Юрчишина «Аграрна політика в Україні на зламі політичних епох», до того ж «заслуженого діяча науки і техніки України», обсягом 366 с., 23 друкованих аркуша. Монографія має 4 розділи, в яких відтворюються заслуговуючі підтримки наукові осмислення означеної

проблеми, скажімо еволюційний, або революційний аспект агросфери, реформи минувшини, агрополітика радянодоби, агрореформування, становлення пострадянської аграрної політики, системи поглядів на проблеми становлення політики в аграрних відносинах, конституційні та правотворчі аспекти агросфери, досвід зарубіжних країн у базовому законотворчому процесі в сфері агрогосподарювання.

Справедливо акцентується, що саме селянський чинник трансформувався в бажаній агроіндустрії. В ХХ ст., праведно відзначається реально два революційних злами в аграрній сфері: кінець 1917 р. і за тим політико-радянський зміст в трансформаціях форм господарювання на селі. Пострадянське село за своєю природою функціонує без належних основ нормально-правових механізмів. Існує справжня недооцінка на вищому державному рівні виваженої аграрної політики, не існує ґрунтовно-продуманої наукової стратегії розвитку аграрних відносин в реальностях його поступу, стабільних нормативно-правових накреслень в контексті проблем аграрної політики, особливо земельних відносин.

Не можуть мати місце будь-які деградації селянського питання загалом, як людського ціннісного капіталу села, відживання не тільки глибинних хуторів, а й недалеких ще нещодавно з достатньою соціальною і економічною основою неглибинних сіл і навіть селищ. Хомутує сільське буття нестримна депопуляція, що повисла над сільським буттям. Але село є капіталом незалежної України. Безперечно і держава покликана глибинно дбати про село, його соціальну долю.

Книга, безперечно, буде корисна передусім тим, кого приваблює проблематика села, науковцям, широкому колу читачів.

**П. П. Панченко, д.і.н., проф., засл. діяч
науки і техніки України відмінник
столичної освіти, академік чотирьох
академій наук.**